

Arrest

nr. 199 801 van 15 februari 2018
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Landakhel, gelegen in het district Mehtarlam van de provincie Laghman.

U vertrok op zeer jonge leeftijd met uw familie naar Pakistan, waar u opgroeide in het dorp Marey, gelegen in het district Rawalpindi van de provincie Punjab. U keerde op het einde van 2013 met uw familie terug naar Afghanistan, waar u gedurende anderhalf jaar in Laghman verbleef, in uw geboortedorp. Uw vader was officier bij het Afghaans Nationaal Leger (ANA) in de provincie Wardak.

De taliban vroegen in de moskee van uw dorp wanneer uw vader naar huis zou komen. De imam vertelde dit aan uw oom, die het op zijn beurt aan uw moeder vertelde. Een week en half voor uw vertrek uit Afghanistan werd u onderweg naar huis tegengehouden en stelde een onbekende persoon u vragen over uw vader, waarop u eerlijk antwoordde aangezien u dacht dat hij een kennis was. Na een week kwam dezelfde man met twee gewapende mannen naar uw huis en vroeg u waar uw vader was. U zei dat u het niet wist en de man raadde u aan om uw vader te vertellen dat hij zich bij hen moest aanmelden. U vertelde dit aan uw moeder, die het op haar beurt aan uw vader vertelde. De volgende dag stuurde uw vader een auto om u naar het provinciecentrum te brengen, waar uw vader en zijn broer op u aan het wachten waren. Ze namen u naar een plaats genaamd Kampany waar uw vader een smokkelaar regelde die u het land uit bracht.

U kwam aan in België op 17 oktober 2015 en u vroeg op 20 oktober 2015 asiel aan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: drie militaire certificaten van uw vader, een toestemming voor wapendracht, een bankkaart, een ANA-identiteitskaart en twee foto's.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan, noch aan uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de geboorteplaatsen van uw ouders, broers en zussen. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 20 oktober 2015 dat u niet wist waar uw ouders geboren zijn en dat uw vier broers en twee zussen allemaal geboren zijn in Landakhel, uw geboortedorp in Afghanistan. U maakte ook nergens melding van uw lang verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling 8146872). Tijdens uw interview op de DVZ dd. 15 februari 2016 komt u hier plots op terug en verklaart u dat uw ouders geboren zijn in Landakhel, en dat uw broers en zussen in Marey, Pakistan zijn geboren (Verklaring DVZ, punt 13 en 17). U herhaalt dit tijdens uw interview op het CGVS (CGVS, p. 8). Wanneer u vervolgens wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, ontkent u dat u tijdens het invullen van uw fiche van niet-begeleide minderjarige vreemdeling andere verklaringen heeft afgelegd. Wanneer u vervolgens nogmaals wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, past u opnieuw uw verklaringen aan en zegt u dat u toen een fout maakte omdat u zich niet goed concentreerde (CGVS, p. 8). Deze verklaring weet echter allerminst te overtuigen.

Verder dient worden opgemerkt dat u bizarre uitspraken doet over uw eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan en Pakistan. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de DVZ dd. 15 februari 2016 dat u afkomstig bent uit het dorp Landakhel, gelegen in het district Landakhel van de provincie Laghman (Verklaring DVZ, punt 10). Echter, Laghman heeft geen district dat Landakhel heet. U beweert bovendien dat u sinds zeer jonge leeftijd in Pakistan verbleef, in het dorp Marey van het district Marey (Verklaring DVZ, punt 10).

Wanneer u hiermee op het CGVS wordt geconfronteerd, beweert u dat u niet zeker bent of u dat heeft gezegd en moet u toegeven dat u niet veel wist over het district en dat soort zaken. U moet daarna ook toegeven dat u enkel op een bord en in boeken had gelezen dat u in Marey woonde, in het district Rawal Pindi, om onmiddellijk daarna te corrigeren naar Marey (CGVS, p. 9). Het is evenwel uitermate bevreemdend dat u geen consistente verklaringen kan afleggen over de plaats in Pakistan waar u voor het grootste deel van uw leven hebt gewoond en waar u bent opgegroeid. Ook aan het begin van uw gehoor op het CGVS moet u toegeven dat u niet zeker weet tot welke provincie Marey behoort en dat u niet zeker weet of Marey tot het district Rawal Pindi behoort (CGVS, p. 5).

Voorts moet worden vastgesteld dat u niet weet waarom u met uw familie naar Pakistan bent gevlucht. Zo beweert u dat jullie vanwege veiligheidsredenen zijn vertrokken, omdat het 'toen niet goed was'. Wanneer u hierover verder wordt bevraagd, beweert u bizar genoeg dat u nooit hebt gevraagd wat de reden van jullie vertrek was (CGVS, p. 18). Dat u nooit hebt gevraagd waarom u niet kon opgroeien in uw land van herkomst, met name Afghanistan, is evenwel niet aannemelijk. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat naarmate u ouder werd, u de situatie in Afghanistan begreep maar dat u er nooit naar vroeg. Echter, wanneer u wordt gevraagd wat de situatie in Afghanistan was toen u met uw familie uit Afghanistan vertrok, kan u enkel zeggen dat er gevechten waren (CGVS, p. 18). Gevraagd wat voor gevechten, moet u toegeven dat u niet weet of het een revolutie was of niet en dat er toen veel Afghanen naar Iran of Pakistan vluchtten. U kan er niets meer over vertellen. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of Afghanen in Pakistan hierover spraken, komt u niet verder dan zeggen dat u van andere mensen hoorde dat de situatie niet goed was (CGVS, p. 19). Er kan echter op zijn minst worden verwacht dat u meer details kan geven over de reden van uw vlucht naar Pakistan.

Daarnaast legt u bevreemdende verklaringen af over uw schoolcarrière in Pakistan. Zo beweert u dat u enkel en alleen dankzij uw Pakistaanse burens naar een Pakistaanse school kon gaan in Marey, omdat Afghanen dat anders niet mochten. Echter, u weet niet hoe ze daar in zijn geslaagd (CGVS, p. 12). Dit is bizar. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wie die burens waren, kan u enkel zeggen dat S.M. heette, dat hij een Pakistaan was en dat hij bij de overheid werkte. U weet echter niet wat hij daar deed. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om meer over die buurman te vertellen, moet u bizar genoeg toegeven dat u niets meer over hem weet (CGVS, p. 13). Er kan evenwel worden verwacht dat u meer details kan geven over de man zonder dewelke u in Pakistan nooit naar school had kunnen gaan. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zeven jaar lang naar een officiële Pakistaanse school zou zijn gegaan in uw eigen regio zonder dat iemand ooit te weten kwam dat u Afghaan was (CGVS, p. 12-13). Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat het 'toch is gebeurd', hetgeen allerminst volstaat als uitleg (CGVS, p. 13).

Verder moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over het werk van uw vader in Pakistan vaag en inconsistent zijn. Zo beweert u dat hij een groothandelaar was in speelgoed en dat alle winkeliers die speelgoed verkochten, naar uw vader kwamen om hun voorraad in te slaan (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt gevraagd of uw vader legaal werkte, antwoordt u bevestigend. Echter, wanneer u vervolgens wordt gevraagd of hij een werkvergunning had, moet u toegeven dat u het niet weet. U beweert evenwel dat hij legaal werk had (CGVS, p. 15). Ook wanneer u hier later over wordt bevraagd, moet u toegeven dat u niets weet over het werk van uw vader (CGVS, p. 20). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer details kan geven over hoe uw vader als Afghaanse vluchteling legaal kon werken in Pakistan. U heeft er ook geen enkel idee van hoeveel uw vader per maand verdiende, zelfs niet of hij veel of weinig verdiende (CGVS, p. 15). Als oudste zoon is dit op zijn minst opmerkelijk te noemen, zeker gezien u beweert dat u soms bij uw vader in zijn winkel bleef (CGVS, p. 14).

Daarnaast moet worden vastgesteld dat uw kennis over documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan opmerkelijke leemtes vertoont. Zo beweert u dat jullie vluchtelingenkaarten hadden, die 'Afghan Citizen' werden genoemd. Wanneer u vervolgens naar de officiële naam wordt gevraagd, komt u niet verder dan te zeggen dat jullie het vluchtelingenkaart noemden (CGVS, p. 19). Echter, officieel heet het verblijfsdocument voor Afghanen in Pakistan "Proof of Registration" (PoR) card. Dat u dit niet weet is op zijn minst opmerkelijk te noemen, zeker omdat u beweert dat zowel uw moeder als uw vader over dergelijke kaart beschikten. U kan evenmin zeggen hoe uw vader aan die vluchtelingenkaarten is geraakt (CGVS, p. 19). U weet ook niet waar Afghanen naartoe moesten om die kaarten te bekomen. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat de voorwaarden waren om in aanmerking te komen voor een vluchtelingenkaart, moet u het antwoord evenzeer schuldig blijven. U weet niet eens hoe lang die kaarten geldig waren en u weet zelfs niet of ze moesten worden vernieuwd (CGVS, p. 20). Er kan evenwel worden verwacht dat u op zijn minst meer details kan geven voor het belangrijkste document voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, des te meer omdat uw ouders volgens uw verklaringen wel degelijk een vluchtelingenkaart hadden. Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling. Bovendien legt u geen enkel document voor dat uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan zou kunnen staven.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van Mehtarlam in Afghanistan, waar u gedurende de anderhalf jaar voor uw vertrek zou hebben verbleven, ernstige gebreken vertoont. Zo kan u maar één ander district opnoemen dat Mehtarlam begrenst, Qarghayi, waar u reeds was doorgereisd (CGVS, p. 6). Echter, wanneer u later wordt gevraagd om dit district te situeren vanaf uw dorp Landakhel, beweert u bizar genoeg dat als u naar de zonsondergang kijkt, Qarghayi rechts van u ligt (CGVS, p. 7). Echter, Qarghayi ligt ten zuiden van Mehtarlam, dus ligt het aan uw linkerkant als u naar de zonsondergang kijkt. Bovendien is het zeer bizar dat u niet weet dat het district Alishang, waarvan de gelijknamige rivier volgens uw verklaringen nota bene recht voor uw huis ligt (CGVS, p. 23), op ongeveer vier kilometer ten noorden van uw dorp ligt. U beweert daarnaast dat de provinciehoofdstad Mehtarlam in dezelfde richting ligt als de zonsondergang, en dus ten westen van uw dorp (CGVS, p. 7). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de provinciehoofdstad Mehtarlam ten oosten van uw dorp ligt. Ook het nabijgelegen dorp Badinkhail plaatst u verkeerd links van uw dorp als u naar de zonsondergang kijkt (CGVS, p. 8). Zo ligt Badinkhail duidelijk ten noorden van uw dorp, en moet het dus rechts van u liggen als u naar de zonsondergang kijkt.

Ook uw kennis over lokale prominenten uit uw regio in Mehtarlam vertoont zeer opmerkelijke leemtes. Zo kan u enkel zeggen dat u van Haji Abdul Razek en Haji Abdul Kudushkhan gehoord hebt, beiden bekende maliks van dorpen. Echter, wanneer u wordt gevraagd om meer over Haji Abdul Razek te vertellen, moet u toegeven dat u enkel zijn naam hoorde en dat hij malik was van een dorp (CGVS, p. 21). U heeft evenwel geen idee welk dorp. Ook over Haji Abdul Kudushkhan weet u niets, enkel dat hij malik was van een dorp. U weet evenmin van welk dorp. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar andere belangrijke mensen uit uw regio, verklaart u dat u hoorde van Mirzaman, een schoolmeester. Echter, u weet niets meer over hem. U verklaart ook geen andere belangrijke mensen te kennen (CGVS, p. 22). Dit is opmerkelijk. Wanneer u achteraf wordt gevraagd naar belangrijke mensen van de overheidszijde, verklaart u dat u hoorde van Karaar en Hazai Mamozai, volgens uw verklaringen allebei leden van het parlement. Echter, u moet toegeven dat u niets meer over hen weet (CGVS, p. 22-23). Er kan echter worden verwacht dat u meer kan vertellen over belangrijke mensen uit uw eigen regio.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat u niets kan vertellen over overstromingen in uw district. Zo beweert u dat er geen aardbevingen of overstromingen voorkomen in uw district (CGVS, p. 24). Ook later beweert u dat u zich niets herinnert van overstromingen in uw eigen district of elders in de provincie Laghman (CGVS, p. 25). Echter, volgens de beschikbare informatie vonden er in de ganse provincie Laghman, Mehtarlam inclusief, zware overstromingen plaats in februari 2015. Aangezien u verklaarde naar Afghanistan te zijn teruggekeerd op het einde van 2013 (CGVS, p. 21), is het zeer bizar dat u hier niets over weet. Bovendien trad de Alishang rivier, die volgens uw verklaringen nota bene recht voor uw huis ligt (CGVS, p. 23), uit zijn oevers in mei 2014. Hierbij werden landbouwgronden overspoeld.

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u uw verblijf in Pakistan als Afghaanse vluchteling en uw herkomst uit het district Mehtarlam van de provincie Laghman niet geloofwaardig maakt. Gezien u geen zicht geeft over waar en in welke omstandigheden u gedurende de laatste periode vóór uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, uw eerdere verblijfplaatsen en uw leefsituatie maakt u evenmin uw nood aan bescherming aannemelijk. Het risico op ernstige schade moeten weliswaar beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan u de nationaliteit bezit, in casu Afghanistan, doch de vaststelling dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleef, is van belang om de uw nood aan internationale bescherming te beoordelen. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest u uw belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat u reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als u zich in de jaren voor uw komst naar België gevestigd heeft in een streek in Afghanistan waar er geen risico op ernstige schade is of als u over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die geen zicht geeft over waar en in welke omstandigheden hij gedurende de laatste periode vóór zijn komst naar België werkelijk heeft verbleven en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij geen verblijfsrecht of een vorm van humanitaire bescherming genoot in een derde land, dan wel zich gevestigd heeft in een streek in Afghanistan waar er geen risico op ernstige schade bestaat, maakt dus niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 februari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 2 februari 2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 26). Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS, p. 26).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Wat betreft de drie militaire certificaten, de toestemming om wapens te dragen, de bankkaart en ANA-identiteitskaart van uw vader, moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de twee foto's, moet worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van *“de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”*, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker acht het zeer belangrijk dat de commissaris-generaal zijn nationaliteit niet betwist. Hij wijst erop dat hij het Dari machtig is en dat hij van origine Pashtoun is. Hij wijst tevens op de verschillende documenten die hij heeft neergelegd.

Vervolgens meent verzoeker dat de commissaris-generaal zijn asielrelaas niet ten gronde heeft geanalyseerd en een subjectieve interpretatie van de feiten geeft. Hij citeert uit een document van UNHCR over de geloofwaardigheid in het asielrecht in de Europese Unie. Hij stelt dat de commissaris-generaal niet kan ontkennen dat de door hem tijdens het gehoor bijgebrachte informatie consequent was, niet tegenstrijdig en voldoende details bevatte om zijn herkomst te bewijzen. Verzoeker betwist de bestreden beslissing en wenst te benadrukken dat hij wel degelijk alle zaken voldoende heeft verduidelijkt en dat er van *“tegenstrijdigheden of ongeloofwaardigheid zelf door het CGVS”* geen sprake is.

Waar de commissaris-generaal zich baseert op verzoekers verklaringen over de geboorteplaatsen van zijn ouders en van zijn broers en zussen, betwist verzoeker de tegenstrijdigheden hieromtrent. Hij stelt dat het voor hem niet evident is om zich dergelijke elementen allemaal exact te herinneren. Hij wijst erop dat hij inmiddels reeds anderhalf jaar in België verblijft en dat hij hier op zeer jonge leeftijd is aangekomen. Hij voert aan dat hij *“in zekere mate getraumatiseerd is door het feit dat hij van zijn familie is gescheiden in zeer moeilijke omstandigheden”*. Ook stelt hij dat het voor hem niet zo evident is om geografisch verschillende plaatsen te beschrijven in de regio in Afghanistan waarnaar hij sinds 2013 met zijn familie terugkeerde. Hij wijst erop dat hij *“slechts gedurende zeer beperkte tijd”* in de streek van Laghman in zijn geboortedorp heeft verbleven (2013-2015). Aangaande de redenen waarvoor zijn familie destijds naar Pakistan is gevlucht, meent verzoeker dat de commissaris-generaal op onredelijke wijze verwacht dat hij bijna van de volledige politieke situatie op de hoogte was in Afghanistan en dit ondanks zijn zeer jonge leeftijd toen. De commissaris-generaal hield geen rekening met verzoekers exacte leeftijd op het ogenblik dat hij en zijn familie naar Pakistan vluchtten. Wat betreft de werkvergunning van zijn vader acht verzoeker de vraagstelling irrelevant. Hij stelt dat hij kon weergeven dat zijn vader legaal werk had en dat de commissaris-generaal het onredelijke verwacht door te stellen dat verzoeker van de werkvergunning exact op de hoogte diende te zijn. Volgens hem toont de commissaris-generaal niet aan waarom hij hiervan wel degelijk door zijn vader tot in de details op de hoogte zou zijn gesteld. Verder merkt verzoeker op dat hij duidelijk sprak over de vluchtelingenkaart van zijn ouders. Verzoeker meent dat opnieuw het onredelijke wordt verwacht door *“dergelijke vereisten te stellen over details terwijl verzoeker wel duidelijk de essentie ervan kent”*. Voorts wijst verzoeker erop dat er door de commissaris-generaal geen enkele betwisting wordt geuit over verzoekers Afghaanse nationaliteit. Aangaande zijn kennis van lokale prominenten uit zijn regio in Mehtarlam, wijst verzoeker erop dat hij toch twee personen als bekende maliks kon opnoemen. Indien hij niet afkomstig was uit deze streek, had hij deze twee namen nooit kunnen opgeven, aldus verzoeker. Verdere details eisen over een specifieke persoon, is naar verzoekers mening *“duidelijk buiten proportie temeer verzoeker ook duidelijk slechts beperkte tijd sinds 2013 in Afghanistan heeft verbleven”*. Aangaande de door hem voorgelegde documenten, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zich beperkt tot een stereotiepe redenering om te stellen dat uit objectieve informatie blijkt dat er in Afghanistan veel frauduleuze documenten worden aangemaakt. Hij meent dat de commissaris-generaal in gebreke blijft aan te tonen waarom de bijgebrachte documenten *“in hoofde van verzoeker”* niet echt zouden zijn of zouden zijn vervalst. Verder wijst verzoeker op zijn zeer beperkte scholingsgraad, waarmee de commissaris-generaal volgens hem op geen enkele wijze rekening heeft gehouden. Hij merkt ook op dat de commissaris-generaal niet eens de mogelijkheid heeft onderzocht of hij zich in een andere streek in Afghanistan had kunnen vestigen, waaruit volgens verzoeker blijkt dat door de commissaris-generaal wordt toegegeven dat hij geen andere mogelijkheid had dan het land te ontvluchten daar zijn leven in gevaar was.

Vervolgens wijst verzoeker op artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat de commissaris-generaal de hierin vervatte elementen niet eens heeft onderzocht en zich enkel baseert op de ongeloofwaardigheid van de herkomst en het verblijf van verzoeker. Verzoeker stelt verder onder meer als volgt in zijn verzoekschrift:

“Dat naast het feit dat er geen enkele twijfel is over de regio van afkomst van verzoekers land van herkomst – quod non – verwerende partij niet ontslaat van zijn plicht om zowel de algemene

veiligheidssituatie en bestaan van een willekeurig geweld, alsook de risico tot het ondergaan van een ernstige schade zoals bedoelt in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren.

Dat verwerende partij niet is toegestaan om elk vorm van bescherming te weigeren omwille een beweerd onwaarheid of zekere contradicties in het relaas van verzoeker (die overigens allen worden weerlegd)

Dat, in casu, het Commissariaat overtuigd is van de Afghaanse nationaliteit van verzoeker .

Dat het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Afghanistan kent en niet kan betwisten.”

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur*”, laat hij na uiteen te zetten welk(e) algeme(e)n(e) rechtsbeginsel(en) en/of welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur hij geschonden acht, zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd daar geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de geboorteplaatsen van zijn ouders, broers en zussen; (ii) zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Pakistan en Afghanistan niet aannemelijk zijn; (iii) hij niet precies weet waarom hij met zijn familie naar Pakistan was gevlucht; (iv) hij onaannemelijke verklaringen aflegde over zijn schoolcarrière in Pakistan; (v) zijn verklaringen over de werkzaamheden van zijn vader in Pakistan vaag en inconsistent zijn; (vi) zijn kennis van de documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan gebrekkig is; (vii) zijn geografische kennis van Mehtarlam in Afghanistan gebrekkig is, hoewel hij hier anderhalf jaar voor zijn vertrek naar België beweert te hebben verbleven; (viii) tevens zijn kennis van de lokale prominenten in Mehtarlam gebrekkig is; (ix) hij beweert dat er in zijn district in Afghanistan geen overstromingen of aardbevingen voorkomen, terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er in februari 2015 in de ganse provincie Laghman overstromingen plaatsvonden en dat de Alishang-rivier, die voor verzoekers huis zou stromen, in mei 2014 buiten haar oever trad; en (x) de door hem bijgebrachte documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift hoegenaamd niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze deze motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de geboorteplaatsen van zijn ouders, broers en zussen. Verzoeker betwist deze tegenstrijdigheden in zijn verzoekschrift, doch laat na *in concreto* uiteen te zetten waarom er volgens hem geen sprake zou zijn van tegenstrijdige verklaringen over de geboorteplaatsen van zijn ouders, broers en zussen, terwijl deze op eenvoudige wijze blijken uit het administratief dossier. Dat het voor verzoeker niet evident zou zijn om dergelijke zaken allemaal exact te herinneren, is slechts een blote bewering, temeer daar verzoeker de geboorteplaatsen van zijn ouders, broers en zussen zelf in andere landen situeert.

Bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker zich zelfs hierin zou vergissen omdat hij zich dit niet exact zou kunnen herinneren. Verzoekers verblijf in België, noch zijn leeftijd op het moment van zijn aankomst in België vormen op zich een verschoning voor zijn tegenstrijdige verklaringen. Verzoeker toont niet aan dat of waarom zijn verblijf in België zijn geheugen zou hebben aangetast. Op het moment van zijn aankomst in België was verzoeker bijna 23 jaar oud (geboortedatum: 1 januari 1993; datum van aankomst in België: 20 oktober 2015), hetgeen niet kan worden beschouwd als een “*zeer jonge leeftijd*”, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift. Verder brengt verzoeker geen medisch/psychologisch/psychiatrisch attest of ander stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd is door het feit dat hij in zeer moeilijke omstandigheden van zijn familie is gescheiden of dat hij niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij “*slechts gedurende zeer beperkte tijd*” in Afghanistan heeft verbleven, kan hij niet worden bijgetreden. Volgens zijn verklaringen zou hij immers gedurende anderhalf jaar voor zijn vertrek naar België in Afghanistan hebben verbleven, en dit *nota bene* in zijn geboortestreek. Er kan dan ook wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker een zekere kennis heeft van de geografie van deze streek, de lokale prominenten en het voorkomen van natuurrampen gedurende zijn verblijf aldaar, *quod non*. Dat verzoeker de namen van twee maliks kon opnoemen, is op zich niet voldoende om zijn verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld kon verzoeker over deze maliks geen andere informatie geven dan dat hij hoorde dat zij malik zijn van een dorp. Verzoeker kon deze kennis echter ook via studie verwerven of via overdracht door derden. Geenszins kan het louter en alleen opnoemen van twee maliks als afdoende worden beschouwd om aan te nemen dat verzoeker dezen enkel kan kennen indien hij van de betrokken streek afkomstig is, zoals hij beweert in zijn verzoekschrift. Gelet op de verregaande impact van de lokale machtshebbers op de lokale bevolking in Afghanistan, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker bijkomende informatie over deze maliks, en over andere prominenten, kan verschaffen, *quod non*. Daarenboven dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. In de bestreden beslissing wordt immers ook gewezen op verzoekers gebrekkige geografische kennis van Mehtarlam en zijn onjuiste verklaringen over de overstromingen in de provincie Laghman, waaromtrent verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert in onderhavig verzoekschrift. Waar verzoeker nog wijst op zijn “*zeer beperkte scholingsgraad*”, dient, voor zover kan worden aangenomen dat verzoeker werkelijk dermate laaggeschoold zou zijn, erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Gezien het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker zijn verblijf in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die er zich volgens hem zouden hebben afgespeeld.

Verder blijkt uit de motieven in de bestreden beslissing dat verzoeker evenmin zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan aannemelijk heeft gemaakt. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op verzoekers onaannemelijke verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen in Afghanistan en Pakistan. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan de blote bewering dat het voor hem niet zo evident is om geografisch verschillende plaatsen te beschrijven, zonder dat hij *in concreto* uiteenzet waarom dit voor hem niet zo evident zou zijn. Verzoeker beweert immers gedurende verschillende jaren – van toen hij nog zeer jong was tot 2013 – in Pakistan te hebben gewoond, er te zijn opgegroeid en er school te hebben gelopen. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij op een coherente, gedetailleerde en doorleefde wijze zijn verblijfplaats(en) in Pakistan kan omschrijven, *quod non*. Dit klemmt des te meer daar hij niet de exacte redenen kon geven voor de vlucht van hem en zijn familie van Afghanistan naar Pakistan. Nergens in de bestreden beslissing, noch in onderhavig arrest wordt verwacht dat verzoeker op de hoogte zou zijn van “*bijna de volledige politieke situatie*” in Afghanistan ten tijde van zijn vlucht naar Pakistan, doch het is geenszins onredelijk te verwachten dat verzoeker in staat is om meer informatie te verschaffen over de reden(en) van deze vlucht dan louter in zeer vage en algemene termen te wijzen op de toenmalige veiligheidssituatie in Afghanistan.

Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker zelfs uitdrukkelijk dat hij nooit heeft gevraagd naar de reden van de vlucht naar Pakistan (gehoorverslag CGVS, p. 18), hetgeen allerm minst doorleefd en geloofwaardig voorkomt.

Ook wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op verzoekers vage en inconsistente verklaringen over de werkzaamheden van zijn vader als groothandelaar in speelgoed in Pakistan. Noch in de bestreden beslissing, noch in onderhavig arrest wordt van verzoeker verwacht dat hij gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de werkvergunning van zijn vader, doch er kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat de verklaringen die hij wél over deze werkzaamheden van zijn vader aflegt consistent en doorleefd zijn, *quod non*. Dat verzoeker als oudste zoon niet eens wist of zijn vader veel of weinig verdiende (gehoorverslag CGVS, p. 15), is geenszins aannemelijk. Aangezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een zicht biedt op zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn vertrek naar België, zijn de werkzaamheden van zijn vader in Pakistan wel degelijk relevant en verzoeker laat in onderhavig verzoekschrift na *in concreto* uiteen te zetten waarom dit volgens hem irrelevant zou zijn.

Een bijkomend element dat de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan verder ondermijnt, is het feit dat hij niet weet wat de officiële naam is van de vluchtelingenkaarten van Afghanen in Pakistan, hoewel hij beweert dat zijn beide ouders er één hadden. Verzoeker wist evenmin waar deze kaarten kunnen worden bekomen, welke voorwaarden moeten voldaan zijn voor het verkrijgen ervan, hoe lang ze geldig zijn en of ze al dan niet dienen te worden verlengd. Het loutere feit dat verzoeker sprak over “*vluchtelingenkaarten*” kan bezwaarlijk aantonen dat verzoeker de essentie ervan kent, zoals hij aanvoert in onderhavig verzoekschrift. Tevens laat hij opnieuw na *in concreto* uiteen te zetten waarom het volgens hem onredelijk is om van hem te verwachten dat hij weet wat de officiële naam is van deze kaarten, waar ze kunnen worden bekomen, *et cetera*.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gewezen op verzoekers onaannemelijke verklaringen betreffende zijn schoolcarrière in Pakistan, waaromtrent verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen enkel inhoudelijk verweer voert.

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan evenmin geloofwaardig is.

Het loutere feit dat niet wordt getwijfeld aan verzoekers Afghaanse nationaliteit kan de geloofwaardigheid van zijn verblijf in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België of van zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan niet herstellen. Het is immers perfect mogelijk dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft, doch elders in de wereld heeft verbleven. Er dient opgemerkt dat *in casu* de bewijslast in principe op verzoekers schouders rust en dat het noch aan de commissaris-generaal, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Verder toont verzoeker niet aan dat het feit dat hij Dari spreekt of tot de Pashtou-etnie behoort alsnog zijn verblijf in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België of zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan zou kunnen aantonen. Betreffende de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gewezen op de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en valse documenten in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie'). Geenszins wordt in de bestreden beslissing beweerd dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet echt of vervalst zouden zijn; er wordt enkel opgemerkt dat voormelde informatie over corruptie en valse documenten in Afghanistan de bewijswaarde van Afghaanse documenten danig relativeert. Tevens wordt er terecht gesteld dat foto's omwille van de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden, geen bewijswaarde hebben. Nogmaals dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Tot slot laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten waarom volgens hem uit het feit dat de commissaris-generaal niet de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief heeft onderzocht, zou blijken dat door de commissaris-generaal wordt toegegeven dat verzoeker geen andere mogelijkheid had om het land te ontvluchten aangezien zijn leven in gevaar was.

Zoals hiervoor gebleken, maakt verzoeker immers zijn beweerde verblijf in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk, zodat een onderzoek naar de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief door verzoekers eigen handelen wordt verhinderd. Geenszins kan hieruit een erkenning van verzoekers voorgehouden problemen worden afgeleid.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er dan ook geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER